

Cseh Katalin

FÉSZEK

Egy madár szárnycsattogása
vergődő fiókák a fa tövében
tátognak kétségbeesve
lehull a semmi ágába
kapaszkodó fészek
a vékony madárhangot
világ zaja nyomja el
mi marad az otthonból
remegés szívverés
szelíden szűnő lüktetés
madárfióka-tetem a küszöbön
fölfoghatatlan de megfogható

HUNYT SZEMEK

Az elmulasztott dolgok mögött
szomorúság van és tehetetlenség
és harag és reményvesztettség
és közöny és beletörődés
és ott vagy te láthatatlanul
istenem ezt is elbaltáztad
mint annyi mindent meaculpázol
s a sóvárgás alábbhagy
bűn volt vagy csak vétség
a szemekben ott a válasz
a hunyt szemekben

CSÖNDVILÁG

Csönd ablakán belátok
érintetlen párnátok
csönd-ablakból mit látok
sárban hősín párnátok

Csönd ajtaja nyílik az éjszakába
bősz hold beoson
hokedlire ül a kis konyhába'
üdvözli hunyorgó lámpa
a szegény rokon

Csönd-ágyban piheg az öreg Csönd
fogason nagykabátja
ez a házi öröklét
már a végét járja

A NYUGALMAZOTT KÖLTŐ

A nyugalmazott költő
visszavonul elefántcsonttornyába
írásztalfiók mélyére süllyeszti tollát
ráérősen üldögél és mereng tűnődik
az élet értelmén hátralévő élete
jelentésén és jelentőségén
aztán elmegy a piacra
a helyi termelőktől zöldséget
gyümölcsöt meg tejterméket vásárol
délután tévét néz majd újraolvasási
szándékkal leemel néhány
remekművet a könyvespolcraól

A nyugalmazott költő már csak
gondolatban versel soha többé

nem veti papírra nem rögzíti és
nem menti el a laptopján

A nyugalmazott költőt elismerő
szavakkal illetik pályatársai
és szülővárosának polgármestere
ünnepélyes keretek között átadják
neki az életműdíjat ő könnyeivel
küszködve megköszöni részt vesz
a tiszteletére rendezett fogadáson
mélyen a szemébe néznek és gratulálnak
bizalmasan megveregetik a vállát
immár törvényes keretek között
hagyta abba az írást hosszú boldog
gondtalan életet kívánnak neki
titokban már a nekrológját fogalmazzák
és közben elérzékenyülnek